

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Langobardus mutam vetulam dæmonem esse ratus, eam aggreditur & posternit, vt olim S. Margareta dæmonem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

*Longobardus mutam vetulam demonem,
esse ratus, eam aggreditur, & prosteruit,
ut olim S. Margareta demonem.*

Ex Petr. Rausani hist. lib. 35.

LAudes Marina (Margaretam dicimus)
Podio perorans è sacro Vincentius,
» Illa, inquebat, belluæ illacrymabili,
» (Quæ se videndam dederat horrendo & truce
» Draconis habitu iamque fauces panderat,
» Ut in ima raperet deuoratam viscera)
» Animosa ventrem vorticosum diffidit,
» Ope sacro-sanctæ tesserae & fidei manu.
Hæc ipse. Stabat ore patulo quispiam
Cis natus Alpes iuuenis, in paucis pius,
Piaque lectionis auditor frequens;
Sed Longobardo simplici, ac improvido,
Salis vna mica deerat, ac prudentiæ;
» O quam (profando tacitus ac solus sibi)
» Si stygius ille Furcifer sese mihi
» Daret intuendum, ut Margaretae olim dedit!
» Quam luculentè hunc pinserem, tergum darem
» Elumbe, caudam effringerem, obtererem caput!
Dixerat, & in præalta sese gramina
Prati propinqui contulit: flexo hinc genu
Ad sepiis umbram, coepit ardentissima
In vota ferri, rem velut deposceret,
Qua cardo volueretur octauæ poli,
Deum, Deoque quotquot adsunt Cælites
Per supera rogitans omnia, & sacra omnia,

Vt cum nefasto fas sit hoste congredi.

Perdiderat horæ plus sâtis, quando tibi en
 Vetula è Magistri villici famulatio
 Inire pratum, falce (quâ fœnum fecer,
 Et delicatum prandium bobus parer,)
 Armata dextram, sed sinistram vinculo,
 Decrepita, capite tremula, vultu lurida,
 Et sempiterna erat catarrhorum penus,
 Oculis rubricâ depluentibus, genâ
 Vtrinque rugis exaratâ funditus,
 Dens vnus illi & vnicus, & ingens fuit,
 Medioque labio, ceu proboscis emicans.
 Ex quo ipsa vitam viuere hanc occœperat,
 Audire voces impos, impos reddere,
 Solis locuta gestuosis nutibus.

Fors & Sinarum more, prolixissimos
 Et ad scabendam durius duram cutem,
 Aluerat vngues, & comam non comperat,
 Passa fluitare & hinc & hinc: verbo vnico,
 Senile monstrum. Iam precanti proxima,
 Tussibat illa tussim anus veterrimæ,
 (Vt erat) coque grandius, quò surda erat.

Audire Iuuenis, intueri, surgere,
 Credere receptas & ratas Cælo preces,
 Et adesse iussum dæmonem certamini,
 „ Ades, ades, inquit, Hostis optatissime;
 „ Dolos inertes consuis, frustra hanc anum
 „ Mentiris: ego te ex vnguibus probissimè
 „ Noui Leonem, nec tuas vires pili
 „ Facio, nec artes æstimo caudâ allij.
 „ Mecum est ab alto Numen, aduersum tibi.
 Pugno ergo pruriante se dat obuium,

Librat

Librat lacertos, pileum fronti apprimat,
 Pugnacium instar paruulorum. Protinus
 Retro-Muta-cedit, vocibusque inconditis
 (Queis, sui in olympo gutturi, muti solent
 Gannire, more vulpium) quâ vi licet,
 Iuuenem irruentem territat, falcem vibrat
 Trepida, sed ille pallij excussu leui
 Falcem minantis è manu mox eripit:
 Dein crine raptam sordido affligens solo,
 » Iô triumphè! vicimus, ait, vicimus:
 » Ehodum Tubicines, agite Tympanotribæ.
 Adoritur ergo bellus Entellam Dares,
 Cædit misellam falce, calce proterit,
 Oneratque densis ictibus, onerat probris:
 » Veterator (aiens) sycophanta, proditor,
 » Qui inuisus, improuisus, insidias, dolos,
 » Et damna nobis non opina parturis,
 » Lucifuge nebulo, nunc ego te, nunc ego
 » Visum & videntem, quo mereris & decet,
 » Et mihi salubris fuerit, excipiam modo.
 Hæc ille: at illa quò potest, hostem suo
 Scarificat vngue, crura dente vellicat,
 Et linguam inanem ventilans, opem rogat,
 Opem propinquos rusticos: adsunt citi,
 Conuulnerantem semouent, mutam erigunt,
 Sed ipsa morte iam fatiscit proximâ.
 In vincla compingunt reum, de capite agunt,
 Et messuisset falce mors illum suâ,
 Qui falce Vetulam ad limen Orci duxerat,
 Nisi mox eodem conuolans Ferrerius,
 Manus ad astra supplices dans, & preces,
 Fari dedisset Mutæ, & insolitâ sibi

Eluere sordes voce. Fatur, eluit,
 Et moritur. Exin prælij infausti pugil
 Edoctus alio ex vngue nosse dæmonem,
 Suam professus candidè imprudentiam,
 Redire finitur Longobardos ad suos,
 Nec vltra in Orci filios pugnaturit.
 » Mens fraudis expers plurimis fraudi fuit,
 » Dum nimius illam zelus in præceptis tulit.

*Joannes Conaxa liberos ingratos moriens
 bellè ludit, clauam horridam ijs in arca
 relinquens, loco pecunia.*

Ex Collect. Specul.

COnaxa, lepidum nomen, & lepidum caput,
 Cetera opulentus, & Senator oppidi,
 Dederat honesto nuptui gnatas duas,
 Generosque grandi dote coniugauerat,
 Eoque amoris seu furoris prodigi
 Insanus ierat, liberorum amantior,
 Ut, quidquid æris intus, agrorum foris,
 Aut frugum in amplis possidebat horreis,
 Id Filiarum plueret in vastos sinus.
 Et erant petaces Filia, si quid lare
 Foret in paterno, quod sitibundis probè
 Rideret oculis: vixque dimidiam is sibi
 Seruabat alam, si nefrendem affauerat.
 Sed & vicissim à liberis vocarier
 Nunc ad profana, ad sacra nunc Encenia,
 Vel ad exta delibanda mactati bouis,
 Aut prolis in lucem datæ repotia,

Haud